

der viser, hvad det betyder at spekulere i egne Aktier. Det har Landmandsbanken gjort med det Resultat, at Nationalbanken satte 20 Millioner til og Banken selv Masser af Millioner. Formelt var det nogle Mænd, der spekulerede, et Konsortium, men det var Banken, der stod bagved. Det var en Spekulation i egne Aktier, en utilladelig Spekulation, en Spekulation, der burde være strafbar. Det beskæmmende Resultat er, at vor Nationalbank kom ind i Spillet og satte en efter vore Forhold uhyre Formue over Styr. Naar man tager i Betragtning, at selve Nationalbankens Aktiekapital kun er 27 Mill. Kr., vil man forstaa, hvilket uhyre Tab det var, at man paa eet Bræt ved utilladeligt Spil satte 20 Mill. Kr. over Styr. Men i Gaar sagde den højtærede Justitsminister faktisk, at der ikke kan være Tale om, at vi faar en Banklov, der positivt forbyder Spekulation i egne Aktier. Naar hvert Tilfælde skal ses for sig, saa er en Aktielovgivning paa det Omraade fuldkommen umulig. Jeg beklager, at det er kommet dertil. Jeg beklager, at den højtærede Justitsminister har skullet lade sig drive til at indtage dette Standpunkt, thi efter alt, hvad den højtærede Justitsminister tidligere har sagt denne Sag vedrørende, efter alt hvad han har sagt ved Behandlingen baade i Salen og i Udvalget angaaende Rekonstruktionsloven og Undersøgelseskommissionsloven, gik jeg ud fra, at han da havde andre Tanker, andre Formaal. Jeg vil da slutte med, ikke at opfordre Regeringen til at skille sig af med Udenrigsminister Cold, for det tror jeg er omsonst, men at appellere til Udenrigsministeren selv, at han for det Partis Skyld, hvis Udenrigsminister han er, gaar og derved letter Vejen for Venstre til at opfylde de Forpligtelser, som man med Rette kan vente skal opfyldes fra den Side i den Sag, vi her staar overfor.

Jeg skal herefter gøre nogle Bemærkninger til de Udtalelser, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Holstein om selve Landmandsbankens Soliditet eller Mangel paa Soliditet. Det ærede Medlem Hr. Holstein fremdrog en Artikel, der havde staaet i „Social-Demokraten“, og hvori der, sagde det ærede Medlem, var kaveret for Landmandsbanken, og forstod jeg det ærede Medlem ret, kunde man ikke dette, det var urigtigt. Jeg vil minde om, at den Stilling, Rigsdagen indtog ved Rekonstruktionsloven af September, i sig selv var en Tilkendegivelse af, at Staten havde en saadan Interesse i Landmandsbanken, at man

vilde holde den oppe; hvis man ikke vilde dette, saa var den hele Foranstaltning absurd. Og nu gad jeg vide, hvorledes Staten vil blive stillet, hvis den paa et eller andet Tidspunkt bryder af og siger: Nu vil vi ikke lege med længere. Jeg skønner ikke rettere, end at man da har gjort sig i allerhøjeste Grad skyldig i Svig overfor Indskyderne i Banken. Nogle har jo salveret sig ved at tage deres Penge, men andre har ladet dem staa i Tillid til, at Rigsdag og Regering vilde holde Banken oppe, og det har jo ikke manglet paa Opfordringer til Indskyderne om at være trygge og tro paa, at Banken nu havde fast Grund under Fødderne. Der er ogsaa givet en Lov, hvorefter man kan overfor Nationalbanken kautionere for de Laanebeløb, som den ud over det normale giver til Landmandsbanken. Jeg sagde allerede, da Spørgsmaalet forelaa her, at jeg opfattede det som en Formalitet, at det ikke udtrykkelig i en Paragraf i Loven blev fastslaaet, at Staten hæftede for Banken, og jeg tror ikke, at det gaar an, at vi herfra momentvis lader falde Bemærkninger, der kan give Indskyderne den Opfattelse, at det er tvivlsomt, hvorvidt Banken fremdeles er solvent eller ikke, og om Staten staar i nogen Forpligtelse eller ikke. Det er jo klart, at Indskyderne vil være følsomme over for, hvad der siges her om dette Spørgsmaal, ikke mindst da det drejer sig om saa uhyre Beløb. Det er min Opfattelse, at Staten, om ikke juridisk formelt, saa moralsk, har forpligtet sig paa en saadan Maade, at det nu ikke lader sig gøre at træde tilbage paa noget Tidspunkt og lade Banken gaa sin egen Gang. Jeg tror heller ikke, at det danske Erhvervsliv vilde kunne staa for det uden at lide saa megen Skade, at vi vilde berede os endnu uhørte og for mange uanede Vanskeligheder. Jeg har villet fremsætte disse Bemærkninger, for at man ikke fra nogen Side skulde være i Tvivl om min Stilling, og jeg tror, jeg tør sige, at dette dækker Partiets Stilling, at det falder nøje sammen med den Stilling, som Bladet „Social-Demokraten“ har indtaget, ikke mindst med den Artikel, som Bladet har skrevet i Dag.

Jeg vil sluttelig sige, at efter min Opfattelse er det af stor Vigtighed, at man ikke lader nogen Tvivl tilbage om, hvorledes Landmandsbankens Stilling økonomisk er. Lykkeligt vilde det jo være, om man forholdsvis hurtig kom til en Afslutning af Undersøgelsen og dermed skaffede